

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Admirandvm vindictae divinae theatrvm

Tympe, Matthäus

Monasterii Westphaliae, 1611

Impatientia iniuriæ

[urn:nbn:de:hbz:466:1-51314](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-51314)

Crescente
pertinacia
crescit sup-
pitiūm,

Is enim & boues & equos inspexerat. Cui
gitur de hac re certior fieri velle, ipse
eum locum proficisci statuit, iuitq; ad portam
horrei, ibiq; per quasdam rimas vidit totum
horreum plenum varijs atque innumeris
mentis quæ omnes fruges absumebant. In
spectaculo ita perterritus est vt statim in
sus atque insanus euaserit, multaq; demer-
fecerit, donec tandem cathenis astringeretur.
Hic horribilis casus magnam sanè admira-
tionem attulit, cum in ea prouincia, tū prætor
in aula Casariana quæ illum antea prætor
simum cognorat. Triplici hac visione
Delphius, clemens Deus pœnam semper
gens pro culpæ modo patienter operibus
& ad pœnitentiam reuocare nitentur.

Disq. mag.
lib. 3. p. 1. q.
7. l. 1.

2.
Luc. 19.

Diues ille purpuratus quia luxuria
ditus Lazari pro foribus iacentis non rebus
ærumnas, imp. pietatis pœnas tulit sepulchrum
in inferno. Et qui panis micæ de mensa
tes non concesserat mendicanti, nec in
stea in igne positus vel vnam aquæ guttur
qua linguam refrigeraret valuit impetrare.

*IMPATIENS INIURIAE GRAMMATICI
simum incurrit periculum.*

Delr. d. sq.
mag. lib. 6.
c. 2. l. 3. q. 3.

A NNO 1590. Treuiris acceptam
scens iniuriam cum insigni reuerentia
tura à quibus minime debebat, ferrebat
quius quam Christianum deceret, ita

atrox & mœroris immodicus cum sub crepusculum solus obambulat dæmonem haud occasionum ignarum aut segnem, obuium habuit effigie viri nobilis, atro colore; exhorruit primum, sed salus dicta timorem dempsit. Quærenti causam tristitię, respondet quod erat: tum dæmon præcisam omnem spem recipiendæ pecuniæ per validiorum potentiam interuersæ, proin se sequatur, cõpensaturum omnia leui negotio: cui adolescens: à notis mihi & ab amicis imponitur, & habebo fidem ignoto, & quem nunc primum aspexi? bone Deus. Hoc extremo dicto velut fulminatum monstrum hominis in auram cessit. Postridie eadem hora idem agitati, offert se mulier amœno cultu, orat breue spacium secreti recessus, abnegat iuuenis, instantem repellit. Exin suadet illa proferat è cubiculo gladium & in aduersum parietem impingat, recusat principio, demum, nescius quid ageret (aut cura abstulerat mentem) morem gerit, interfieriendum parietem Deus benè vertat exclamat: hoc quoq; secundum fulmen dæmonem abegit. Redijt & tertio (hærebat enim adhuc infixæ animo sollicitudo, & pellex non deserebat) mulierem assimulat pollentem ætate ac forma: in stuprum illicit lasciuia voce, gestuq; nec se continet intra verba, vim adfert renitenti, vociferatur iuuenis, opem implorans: accurrentibus subito domesticis improba facies euauit: at ipse confectus lassitudine lin-

O 5   quente

quente animo repertus: rogatus timore
 fam & clamoris ne hiscere quidam adeo
 bat rigentibus oculis exanimatus, per me
 etiam voce amissa: igitur collocatur in
 ac refouetur, simulq; reuocatur animus
 su aquæ piacularis. post ridie rem omne
 ponit, & nostrorum suafu sacris mysteri
 fecrata cera, ceterisq; armis formidatis
 lo instructus ita perterrefecit aduersarius
 apparere desierit. Bencius in litteris Ro
 nis dicti anni.

DE HAERETICIS QUI
 stura ac fraudis pœnas depen
 derunt.

I.
 Baron. an.
 Chr. 484.
 Bredenb.
 li. 7. collat.
 sacr. c. 1. &
 ex li. 2. c. 3.
 hist. Fran
 corū Gre
 gorij Turo
 nensis seu
 Turonici.

Hæreticus
 vult facere
 miraculū
 seu trophæ
 struit falsi
 miraculi.

CYrola in Africa Arianorum Episcopo
 sub Hunerico (Rege VVandal.) per
 tore, ægerrimè ferens Catholicos Episcopos
 (Eugenium, Vindemialem, Longinum)
 tutibus & miraculis clarere, vocatum
 quendam hominem, Ariana hæresi in
 ait: Non patior quod hi Episcopi
 populo signa edunt, illosque cuncti
 glecto sequuntur. acquiesce his quæ
 pio, & acceptis 50. aureis sede in platu
 quam nobis est trāsitus, & manum super
 fos oculos ponens, me prætereunte cum
 quis exclama in magna virtute, dicēs: Te
 tissime Cyrola, nostræ religionis antistes
 precor, vt respiciens manifestes gloria
 tutem tuam, vt oculos meos aperiens me